Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 7. szám. Vasárnap, febrár 11

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: szerdán, csütörtökön és penteken.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A mi társadalmunk.

Sajátságos, a maga nemében szomoruan érdekes kis társadalom ez a mienk. A mai kor kinövései, ferde uralkodó eszméinek s az emberi jellem lazaságának bizonyitására világosan mutatkoznak a tünetek. Nálunk a legtöbb embernek — már t. i. a ki elég szerencsés a magasabb societé-hez számittathatni — meg van a maga különleges czélpontja, mely felé társadalmi törekvését irányitja; persze a mellett ki ki a maga egyéni érdeke követelményéhez képest készségesen társul mindazokkal, kik legalább a látszat szerint ugyanazon czélpont felé tartanak.

A köztevékenység egy valóságos titkos stratégiai müvelet jellegét hordja magán, melyről soha sem tudhatja senki, hogy hova fog fejlődni; mozgósitott csapatokat sem látunk nyilt mezőn a nemes versengés az igazság tiszta fegyverével küzdeni, csak egyének, eszmék és törekvések holt képei mintha orvkezek által lettek volna megfojtva, tünedeznek fel előttünk romok gyanánt. A szintér s alakjai — amennyire az a gyakorlatlanabb szem észreveheti — időnkint változnak, de a titkos haditervet szövő s a barczot intéző törzskar mindig egy és ugyanaz marad, ügyesen elrejtve magát — fedett pozicióban. Itt osztogatják azután a jól sikerült titkos manőver után egyéneknek és eszméknek a sorsát, itt ismerik el s jutalmazzák a szövetséges generálisok és zsoldosoknak a manoverekben szerzett érdememelt. — itt döntenek élet-halálra ama foglyul ejtett emberek felett, kik elég vakmerők voltak a kis királyság határaihoz közeledni s annak udvarába beletekinteni, — azon eszmék fölött, melyek akaratuk és érdekük ellenére, de a szükségesség törvényének intésére elég merészek voltak megszületni.

És a mi e sajnos körülményben a legszomorubb az, hogy társadalmunk a fent jelzett messze kihatóan káros kinövését [illegible] a sajtó törekszik s mindent elkövet, hogy e czélt elérhesse, meddő kisérletnek bizonyul.

Azt a dominálo tábort, mely fölül emelkedve az összeség óhaján, akaratán nézetén tisztán két elv vezérli; az érdek és a hiuság! Mindenkor ezt igazolták végre hajtott cselekvései s azoknak konzekvenciái. Hadi tervekben nyilvánuló ténykedései hátterében mindig ott rejtőzik e két sötét pont, mely elhomályositja a harczjátékukban elért, bármily ékesen öltöztetett s koszorukkal cziczomázott, győzelmének vajmi ócska dicsőségét. És nem találkoznak eléggé bátor és nyilt jellemek, kik e valóságos basa uralom ellen tiltólag emelnék fel szavukat s annak megteremtői és fenntartói arczáról lerántva a takaró fátyolt, egész mezitelenségében mutatnák meg a közvéleménynek azok törpeségét!

A feltolt egyenruhák akarata előtt gyáván hunyászkodik meg a sokaság, s a dróton tánczoló fababákhoz hasonló jámbor hívek némán, önérzet nélkül, vakon és lélekben követik a vaskalaposok jelszadását, csupán azért, hogy hiuságuknak tömjénezve, a hatalom édes melegén sütkérezhessenek; vagy hogy önző érdekük szekerét a czél felé egy lépéssel előbbretolják. Mind csak oda törekszik a hatalom mult fénye köré, [illegible] küzdelmeik közepett, magukra maradnak! A polgári jog védelme, az igazságérzet, az ember baráti kötelem, a tisztelet és méltányosság szava mind hallgat és alszik a liliputi hatalom előtt!

A közügyekben is rést ütött magának társadalmunknak e káros és szégyenletes kinövése, mely fokozatosan mind mélyebben fészkeli be magát oda, uton utfélen lehet tapasztalni, hogy mint vitetnek keresztül dolgok, mint jutnak diadalra önző czélok a közérdek ellenére, mint győz a jó fölött a rossz. — És azok, kik elég ügyesen kendőzött ravasz fondorlatokkal az igazságot ábbal tiporják, s a közjó er-

TÁRCZA.

A szerencse.

Irta: Vértesy Arnold.

Mindenkinek nyujtogatja egyszer kezét a szerencse istenasszonya, csak meg kell ragadni annak idején. Ha Kalmár Imre sokáig habozott volna, vonakodott volna, isten tudja, hol volna most. Valahol valami vidéki kis városban, vagy tán valami rongyos falun tanitóskodnék, vesződnék a sok rossz gyerekkel, csipánkodnék a szük fizetés miatt s tengődnék nyomoruságosan.

Mig most uri jó módban él tisztelete, becsülete van, jó hivatala, pénze. háromemeletes haza. Azt mondják, nemsokára királyi tanácsosi czimet is kap a közügyek terén szerzett érdemeiért.

Meglehet, hogy ön is ott lesz az üdvözlők sorában, tisztelt olvasóm s hallani fogja a banket alkalmával, hogy ime egy férfi, ki saját erejéből emelkedett e diszes polczra a mi igaz is, ámbár gyenge női kezek is segitettek valamit.

— Fiatal korában egy előkelő uri házhoz került nevelőnek két kis fiu mellé falura. Egy leánykája is volt az uri családnak s a mellett szintén nevelőnő. Szemrevaló, fiatal csinos kisasszony, a kivel ő nagysága néha kegyeskedett ugy egy kicsit enyelegve csipdesni a nevelő urat.

— No, no, ne nézzen annyit Toni kisasszonyra, mert még baj lesz belőle.

Vagy pedig máskor: — Nézze, milyen csinos ez a Toni kisasszony. Nem dobog egy kicsit a szive Kalmár Imre azonban nagyon jól látta hogy miért szeretne a nagyságos asszony, hogy egy kicsit forgolódnék Toni kisasszony körül. Mert hát az nem tetszett önagyságának, hogy valaki éppen az önagysága testvéröcscse nagyon is sokat forgolodott a kisasszony körül.

Egyszer aztán a fiatal urat elküldték a szülei utazni. De nem vett búcsut [illegible] asszony keserves sirást vitt végbe s azt beszélték a cselédek, hogy be akart ugrani a kutba.

Aztán kijott Budapestről a Toni kisasszony atyja, valami szegény kis hivatalnok, a ki szörnyü lármát csapott, dühösködött, kiabált, adjak viszsza a leánya becsületét.

Kalmár Imre komolyan hallgatta, egyetlen szóval sem szakitva félbe ő nagyságát. Éles szeme rögtön megpillantotta a háttérben a szerencse istenasszonyát, ki kezét nyujtja feléje. S abban a pillanatban elhatározta, hogy [illegible] fogja elszalasztani. Ki tudja a csalfa istenasszony megjelenik-e neki még egyszer az életben?

De nem akarta olcsón megkötni az alkut s időt kért a megfontolásra.

Őnagysága azonban tudta hogy az ilyen ügyekben nem jó a megfontolás. Sürgosen kellett azt elvégezni. A család aldozatokra kész s nem bánja, ha egy-két ezer forinttal többe kerül is a dolog, csak vége legyen. Mert attól is félhettek, hogy a könyelmü fiu a kit külföldre küldtek, egyszer csak visszafordul és itt terem. Akkor aztán Isten tudja mi történik.

Beszéljen csak, kérem, világosan, mit kiván még? fagatta önagysága a nevelő urat.

— Biztos állást, a miből a feleségemet eltarthatom — valaszolt a fiatal ember.

Ugy beszélt, mint higgadt megfontolt férfi, ki leendő családjára gondol; nem könnyelmüen [illegible] forint hamar elrepülhet, a család pedig megmarad.

— Jó, jó az is lesz, — igérte az öreg asszony.

— A tanitó kenyere nagyon sovány kenyér, nagyságos asszonyom, — szólt Kalmár Imre; — valami bankhoz szeretnék bejutni,

Hatalmas pénzes emberek voltak, részesek mindenféle nagy vállalatokban, könnyen szerezhettek Kalmár Imrének jó állást valamelyik pénzintézetnél. Csak akarni kellett s rögtön kisült, hogy az egyik pénztárnok beteges ember, a kit nyugalomba kell küldem s Kalmár Imre elfogla hatja helyét.

Az eljegyzést mindjárt meg is tartották ő nagyságék uri házánál kint a falun. A dühöngő apa lecsillapult és elérzékenyült. Nem értette teljesen a dolgot s minthogy a pezsgő, melylyel

dekében való önzetlen munkálás álürügye alatt lassankint a társadalom erkölcsi és anyagi hanyatlását idézik elő, mézesszavak árán szépen kisiklanak a közvélemény sujtó itélete alól. A társadalom nem bünteti őket érdem szerint oly vétkekért, melyeket talán késő unokák is meg fognak sinyleni, áldatlan cselekedeteikért, melyekkel nem csak egyesek de ezekkel együtt a társadalom boldogulását sok tekintetben meggátolják!

Mindaddig, mig társadalmunk öntudatra ébredve, meg nem szabaditja magát az önkény és basa uralom lidérczynomása alól, addig haladásra, boldogulásra ne számitsunk, társadalmunk egészséges fejlődését ne várjuk!

Közegészségünk hanyatlása.

Egy ország ereje, vagyona, nemzeti tőkéje első sorban egészséges népében rejlik, minélfogva első teendőnk egészségünket megóvni, védelmezni és erre vonatkozó ügyet szabályozni. És mit látunk? Azt, hogy a közegészség ügy egyike azoknak, mely még manapság is oly elhanyagolt állapotokban van, bár sok esetben igyekeztek azon javitani, de sajna! a kiadott rendeletek nem hozták meg a várt eredményt. Az ki a közegészség ügyének állapotát a külföldön ismeri és hazánknak e tekintetben nagymértékbeni hátra maradását összehasonlitás utján megbirálni képes és az ki tudja, hogy a közegészségügy fejletlen volta mily veszteséget okoz nemzetünknek, — méltán be fogja látni, hogy a közegészség ügy nem mellőzhető s nem alárendelt szerepetjátszó kérdés.

De sok is ám a panasz az egész országban! Bizonyára van valami a dologban, mert nem érnék oly gyakorta egymást a keserves panaszok A kezem közt levő, — a mult hetekben kiadott — egyes vármegyei jelentések mind egytől egyig — panaszkodnak a közegészség ügy fejletlen voltáról. — Szó sincs arról, hogy nem történt semmi üdvös intézkedés a kormány részéről; de csak csip-csup intézkedés volt ez, itt is toldozva, ott is foldozva. — Nem jól vetettük be a magot, hogy az egykoron erős, szilárd törzset alkosson.

Hiányos a köztisztaságra való felügyelet, az épitkezési és lakásviszonyokra való felügyelet, tápszerekre — élelmi czikkek és ezek készitésére, eltartására, elárusitására, italokra s ivóvizre vonatkozó beható intézkedés, hiányos a házasságkötés körül követendő egészségügyi intézkedés: a prostitucziő ügyének szabályozása és rendezése; a lelencház a dajkaügy szabályozása, a tengerészeti és kikötői egészségügy; az egészségügyi személyzet felelőssége; a határzárlat és veszteg intézetek körüli intézkedések, a kereskedelem és közlekedés feletti egészségügyi felügyelet, a gyár és egyébb munkások munkaminőségére és munkaidejére való felügyelet, melyek bizonyára közvetlen a közegészség ügyhöz tartoznak, melyek nélkül egy erre vonatkozó törvény sem felelhet meg annak, a melynek az megfelelni hivatva van.

Pedig — tudj' Isten — mennyi rendeletet bocsájtottak ki, melyek elégtelenek, hogy azokkal megvédhessük magunkat! Igy vált természet szerüleg lehetővé, hogy a kuruzslás oly nagy mértékben fejlődött, igy vált lehetővé a titkos szerek használata igy a szédelgő csodadoktorok szaporodása.

Elszomoritók a betegségei, halál esetek — különösen gyermekeknél, melyek mint dokumentumok arra nézve, hogy nem respektálják a gyermekek gyógyitására vonatkozó intézkedést. Hát most, van e mit csodálkoznunk azon, hogy oly elrettentőek a halálozás statisztikai adatok? — Fogyunk napról napra és ezzel együtt világos, hogy hanyatlik a nemzet ereje, tőkéje, mindene. Szaporitani kell a kör és községi orvosok számát olyan fizetéssel, hogy abból tisztességes életet folytathassanak.

A közegészség ügy közérdek, humanus kérdés; ez érint mindnyájunkat, nemcsak az orvost, mert sok a mulasztás, nagy a tennivaló!

Jó egészségügyi törvényt óhajtunk és törvényt alkalmazunk alkotni, nem rendeleteket, — melyben meg legyen az egyetemes, lényeges elv, melyet maga az állam és nem a kormány alkot s mely az állam területén egyaránt köteles mindenkit; és nem oly törvényt, mely később kibocsátandó utasitásokon, rendeleteken nyugszik, melynek tehát magát az alapját ingó talaj képezi, mert épen a törvénynek az a czélja, hogy a nép ne csupán önkényen és egyéni nézeten alapuló rendeletekkel, hanem az ország szándéka szerint igazgattassék.

HIREK.

— **Megyegyülés.** A hétfői megyegyülésen tárgyalta a vármegye törvényhatósági bizottsága a megyei tisztviselők fizetés felemelését. Az állandó választmány egy százalékos megyei pótadó megszavazását ajánlotta a tisztviselők fizetésének fedezésére. Többek hozzászólása után a bizottsági tagok nagy többsége elfogadta az állandó választmány javaslatát és az egy százalékos pótadót egy évre megszavazta.

— **Gyászhir.** Mély gyász sujtotta Stern Pál jánosházai tekintélyes kereskedő családját. Legidősebb fia, Samu, 21 éves korában tüdőbajnak esett áldozatul. A boldogult temetési f. hó 4-én lettek az örök nyugalomnak átadva. A temetésen a helység és környékének szine java gyült össze, mely alkalommal a boldogult fölött Reichenfeld M. főrabbi mondott gyászbeszédet; barátjai nevében pedig Kemény Simon tanitó vett tőle érzékeny bucsut.

— **A pénzviszonyok javulása.** Végre valahára jobbra kezdenek fordulni feszült pénzügyi viszonyaink. Frissitőleg hat eladósodott házakra azon körülmény, hogy az osztrák magyar kereskedelmi bank beszállitotta a kamatlábat ugy, hogy jan. 23-ától kezdve váltók és értékpapirok leszámitolásáért $4^1/_2$%-ot, állami záloglevelekre felvett kölcsönökért $5^1/_2$%-ot és más értékpapirosokra felvett kölcsönökért 6%-ot számitanak. Nagy szükség is volt erre, az ipar, kereskedelem rendkivül pangott. Feszült pénzügyi viszonyainkból okulhatunk a jövőre nézve, nagyobb takarékosságot, tőkegyüjtést, Valódibb üzleti szellemet kell kifejteni, különösen a középosztálynak, a hivatalnoki karnak, a gazdának, iparosnak, kereskedőnek egyaránt, hogy elérhessék azt, amire oly hőn vágyakozunk t. i. az önálló vám területet. Jegyezzük azonban jól meg, hogy az önálló vámterületnek első feltétele: a pénzbeli függetlenség; azért van szükségünk tőkegyüjtésre, takarékosságra, igazi üzleti szellemre!

— **Végrehajtók és végrehajtások.** A végrehajtók igen igen sok embert érdekelnek országszerte. A mint már megirtuk, a végrehajtók Bpesten országos kongresszust tartottak e hó 3 án. Erre alkalmat adott nekik a fenyegető uj rendezési terv. Ez a

---

ő nagyságáék az eljegyzési ünnepélyt fűszerezték, meg jobban megzavarta fejét, bocsánatért dadogott.

Látja kérem nem kell elhamarkodni semmit, — oktatta az öreg nagyságos asszony.

A leány mogorván, sápadtan, lehajtott fejjel ült ott s ő nagyságaiknak minden kegyes beszédére alig felelt egy-két szót, halkan, hidegen.

Vőlegényének kedveskedését is épp ugy fogadta s igazán oly erős lélek kellett hozzá, mint a Kalmár Imréé, ki a hálátlanság e szembeszökő jelét oly nyugodtan eltürte. Nem kevesebb [illegible] gúnyos pikantásoknak az elviseléséhez, melyekkel a cselédség kisérgette a nevelő urat.

De Kalmár Imre tudta, hogy ez már csak nagyon rövid ideig tart. A cselédséget megveti, a menyasszonynak pedig majd megjön az esze. Most még talán abban reménykedik, hogy az urfi haza talál jönni külföldről; de ha látja, hogy nem jön, bele nyugszik sorsába s még hálát is ad, hogy ilyet férjet kaphat.

Valóban a mint közeledik az esküvő napja, a leány napról-napra csöndesebb, szelidebb lesz, szemeiben nem sötétlik már a hidegdacz és keserüség s pillantása néha olyan különös.

— Lám, ugye? — gondolja magában Kalmár Imre.

Mikor már az esküvőre mennének a menyasszony beszélni akar vőlegényével.

— Parancsol valamit Tonikám? kérdezi az udvarias vőlegény.

A menyasszony zavart, pirul, remeg s szemeit lesütve végre megszólal:

— Hát szeret engem igazán

— Hogyne szeretném, édes? Imádom.

S Kalmár Imre egész gyönyörüséggel öleli szép menyasszonyát, ki nem vonakodik.

— Hü felesége leszek, jó felesége leszek, de ne fogadjon el semmit ezektől a hitványaktól.

Kalmár Imre megütődve emeli fel fejét:

— De ki mondta azt magának?

Senki, de én tudom. Mire becsülnének ők minket, engem vagy önt? Azt hiszik, engem eladhatnak, önt megvehetik. A pénz mindent kiegyenlit, szégyent, lelkiismeretfurdalást, foltot a becsületen, oh, ne fogadjon el tőlük semmit. Én dolgozni fogok, varrni fogok, zongoraleczkéket adok, megkeresem a mindennapi kenyeremet. Meg fogunk élni, meglátja szegényen, de becsületesen. Oh, ha igazán szeret engem, dobja vissza nekik, a mit velem akarnak adni. Dobja vissza!

Kalmár Imre mosolygott s gyöngéden czirogatta arczát lázasan felindult szép menyasszonyának

— Bohók volnánk, édes angyalom, ha ilyen olcsón hagynánk menekülni ezeket az embereket, kik oly gonoszul akartak bánni az én Tonikámmal. Kinevetnék ezt a . . i nagylelkűségünket, higyje el. És ugyan miért küzködnénk, nyomorognánk mi? Mikor ezek a gazdag emberek kárpótlással tartoznak nekünk. Miért engednék el nekik csak egy fillért is? Bizza azt csak rám édes. Hiába a földön élünk, nem a levegőben, ugy kell intézni a dolgunkat a hogy legokosabban lehet.

A leány nem felelt, csak arczának vonásai valtak merevebbekké s szemei megvetőleg siklottak át vőlegénye arczán.

De azóta, annak immár húsz éve, az a hideg megvető kifejezés még mindig ott lebeg a nő szemeiben. S nem fog eltünni akkor sem, mikor majd a királyi tanácsosi czimmel fogják földiszíteni a derék férfiut.

Hiába hangzanak el a magasztaló pohárköszöntők a banketton. Mikor hazajön az ünnepelt férfi, azt a hideg megvető kifejezést akkor is ott talalja felesége szemében s ez a női makacsság megmérgezi minden örömét.

terv egy nagy igazságügyi reformmal függ össze, melynek czélja a kisebb adóságoknak a zaklatástól való felmentése. A mint tud juk, az igazságügyi miniszter igéretet tett a képviselőházban, hogy reformálni fogja a végrehajtási költség rendszert. Ugyanez irányban szólal fel a budapesti ügyvédi kamara is. Mert maguk az ügyvédek is belátták, hogy a kis adósoknak arányta an költségekkel való terhelése csak veszélyez tetheti követelésük behajtását. Bolond em ber az, ki azt hiszi, hogyha felsorolt költ ségekkel és zaklatásokkal terheljük az adóst. hamarabb vagy könyebben tud fizetni. Éppen ellenkezőleg, Mert az adósok közt, még a könnyelmüek között is nagyon, de nagyon kis százalék az, mely egyátalában nem tud fizetni A fő czél nem az adós létalapjának megrongálása vagy megsemmisitése, hánem az, hogy a hitelező pénzéhez jusson. Mentől több a költség, annál keve sebb a valószinüség, hogy a hitelező köve telése megtérül. A reformnak tehát arra kell irányulnia, hogy a követe és mennél sikeresebben legyen biztositható és behajtható. E végből nem szabad a követelés behajtását tulzott és igazságtalan költségekkel veszélyeztetni.

Vármegyénk utadója Az adótörvény módositása tárgyában a kereskedelmi miniszter rendelete, illetve a közigazgatási bizottság határozata folytán Vas vármegyének kiküldött a bizottsága dr Károlyi Antal alispán elnöklésevel ülést tartott. A bizottság megállapitotta, hogy a vármegye területén levő kézi minimálisták száma 1898-ban 44456 volt. A kivetett ut adó 1 frt 20 kr. kulcs szerint ezekre tett 53347 frt 20 krt. Ugyanezeknek állami egyenes adója 248192 frt 16 kr, Tehát 8 százalék alapul vétele mellett kivetendő volna rájuk utadó czimén 19855 frt 37 kr., vagyis az eddiginél 33491 frt 83 krral kevesebb. Ezek után a bizottság beható tanácskozás után abban állapodott meg, hogy az utadóminimum megszüntetésének keresztü vitelét az utadó százalékának ez esetben való nagyfoku emelkedése miatt nem tart ja a jelen viszonyok között keresztülvihetőnek és ez értelemben javaslatot terjeszt a vármegye közigazgatási bizottsága elé.

— **Helyre igazitás.** Lapunk legutóbbi számában, a kis czelli országos vásárok közleményébe sajto hiba csuszott be. Ugyanis a márczius hóban megtartandó vásár tévesen 1 re van jelezve, ez helyesen márczius hó 5 ére értelmezendő.

— **Utczáinkról.** Legutóbbi számunkban egy kis tréfás pályázati hirdetményt tettünk közzé, melyben utcza hordárokat kerestünk a város számára, kik a nagy sár miatt a közönséget egyik utczai átjárótól a másik átjáróra vinnék át. E kis tréfás közleményünkkel annyit már elértünk, hogy az utcza sarát össze kotortatták és való szinü el is hordják, igy kevesebb lesz a sár, ha az ég csatornái ujból megerednek és a sarat szaporitani akarnák. Hát ez is [illegible] város utczáit ujból szabályozni kell, különösen a vizlefolyás miatt. A csatornák egy kettő kivételével nem érnek semmit, rajtuk a viz le nem folyik, hanem megmarad bennük, ki nem foly, és a tereken állandóan sár tócsa van. A csatornákat kijavitani elhalaszthatatlan és az utczai átjárókat is rendezni, javitani kell, különben esős időben lehetetlen lesz járni az utczákon.

— **A kocsi garaboncziás.** Kocson történt még ezelőtt mintegy pár nappal az alább leirt eset, mely eléggé jellemzi a köznép hitét a babonában. A mult hó végén az esti órákban Varga N. ottani föld mives lakására beállitott egy idegen ember, ki urias ruházatban volt s még hozzá czilinder disztelenkedett a fején. Az idegen hamarosan előadta Vargának, hogy ő pesti ur, egy szállodásnak a fia, kinek atyjánál van szolgálatban Varga idősebbik leánya, mig a másik leánya szintén Bpesten van szolgálatban, s mindkettőnek igen jól megy dolga, s ő tőle küldik tiszteletüket szüleinek. Varga ámuiva és bámulva hallgatta az idegen „ur“ bőbeszédét s nagyon megörült, mikor leányaitól tiszteletet hozott számukra, annál inkább, mert négy év óta nem is tudták hol és merre járnak a leányai. Magyar emberhez illő módon vendégelték meg a jövevény pesti urat s puha párnáktól dagadozó ágyba fektették, hogy fáradt testét kipihentesse. Eloltották a „mécsest“ s mindnyájan édes álomba merültek. Éjjeli tizenkettőt verte a falon a rátótiaktól „ketyegő fenének“ elnevezett fali óra, mikor az idegen ur hirtelen felugrott az ágyból, meggyujtotta a mécsest s izgatott hangulatban adta elő Vargának, hogy ő garaboncziás és ép most álmodta meg, hogy Vargának a kamrájában egy arany vas (?!) fazékban temérdek pénz van, de mielőtt ahhoz hozzá jut és kilehet venni, neki el kell menni Kis Czellbe a kálváriához imádkozni. Ez alkalomra pedig szüksége van 5 frt készpénzre, 10 pár kolbászra, tojásra és egy vánkos tollra Az együgyü Varga kötélnek állt, neki adta a kért 5 frtot a garabonczásnak (?) összepakolták a kért holmit s megindultak kettesben Kis-Czell felé az éj sötétjében. A garabonczás (?) zsebében az 5 frttal könnyen lépkedett, mig Varga az összepakolt holmi alatt ugyan csak nyögött és izzadott Kis Czellig. Kis Czellbe érve a holmit egyenest a kálváriához vitte Varga, hol azt töle átvette a pesti ur, ki foglalkozására nézve garabonczás (?!) volt. Egy két hókusz pókusz elmondása után Vargát azzal bocsájtotta el magától a garabonczás, (?) hogy csak induljon gyorsan haza felé, mire haza ér, már megtudja hol a pénz kamrájában. Ha nem találná meg esetleg, holnap ő is kimegy utána, ha nem kell fent maradnia az égben, hova ő most indul. Ha pedig az égben marad fenn, akkor is tudatni fogja vele, hol a pénz. Az együgyü Varga haza ment s maig is várja a garabonczást, hogy megmutassa neki, hol a kincs A garabonczás pedig csakugyán elszállott messzire. — hogy nem az égbe, — az bizonyos. Ezt a leirt eseményt maga Varga beszélte el a napokban, igy hitelességéhez kétség nem fér.

— **A polgári olvasókör** tánczmulatsága, mely a mult szombaton a Tóry-féle »Szarvas« vendéglőben folyt le, kevéssé volt látogatott, mindannak daczára azonban anyagilag elég jól sikerült. Befolyt: 171 korona. kiadas volt 81 korona, igy tiszta jövedelem maradt 90 korona. A jelenvoltak hogy jól mulattak igazolja azon körülmény, hogy a mulatság reggel 8 órakor ért véget Ez alkalommal felülfizettek: özv. Deim Sándorné 10 kor., özv. Gayer Gyuláné 6 kor., id Reich Imre, Farkas Janos 4—4 kor, S. S, Bognar Lajos, Mészáros Janos 3—3 kor., Jenei Károly, Nunkovics Sándor, Kondor József, Merkli Ede. Paulini József, Zchische József, dr. Génin [illegible] Horvath József. Kövari Mihaly. Szita Gyorgy Neumann József, Hujber György, Rozenheim Jenő. Móricz Dénes Sipöcz Benedek 2—2 kor., Zsigmond István 2 kor. 80 fil. Saluk Ferencz 1 kor. 20 fil, Klafl Gyula, Marosi Gyula, Deutschbauer Károly, Vass János, Makk János, Spiegl Zsigmond. Tóth Gyula, Szalay József, Reich Sándor, Schmied József Horváth János, Németh Márkus, Domby Péter, Mézes József, Horvath Ferencz. Csonka István, Véber Károly. Babócsy Lőrincz, Horváth József Kiss Kálmán 1—1 kor., Fodor Károly 60 fil., Feuerstein Mór, Molnár Lajos, Molnár Sándor 40—40 fil., Marton Vincze 20 fil.

— **A szökés párosan jó.** Vásáros Miskén N. szabómester felesége régebb idő óta tiltott viszonyt folytatott egy ottani gazdaemberrel, ki a szabót és többször az asszonyt, a vásárokra szokta kocsijával hordozni. A mult héten a szabó egy más fuvaros kocsiján ismét vásárra volt vidékre, ezt az időt felhasználta a szerelmes pár, össze pakoltak sok mindent és pénzzé tettek mintegy 1500 frt értéket és ezzel bucsu nélkül távoztak V.-Miskéről Valószinü, hogy a szökevény szerelmes pár az uj világba vitorláztak és ott próbálnak szerencsét.

— **Meghivó.** A sárvári „Dalosegyesület“ folyó évi február hó 17 én Sárváron a »Korona« vendéglő disztermében tánczczal egybekötött dalestélyt rendez. Belépti-dij: személyenkint 2 korona. A tiszta jövedelem felerészben az épitendő kórház javára fordittatik. — Műsor: 1. »Kertem alatt fülemüle fészkel.« Egyveleg, Lányi E.-től. Előadja a Dalosegyesület. 2. „Egyveleg.“ Erkel Bánk-Bán operájából. Czimbalmon előadja Hajgató Béla ur. 3. »A szerelmes bójtár szive szomoru.« Énekli a Dalosegyesület. 4 »Box és Cox.« Vigjáték egy felvonásban. Irta: Morton Maddison János. Személyek: (Box János nyomdász segéd) Fasching János (Cox János kalapos segéd) Erőss Gyula. (Bouncer asszony) Dubovay Emma k. a. 5. „Magyar Népdalok.“ Czimbalmon előadja: Hajgató Béla. 6. „Az est harang.“ Férfi-négyes. Éneklik: Góczán Sándor, Erőss Gyula, Kabdebó József és Fasching János. 7. »Régi nóta hires nóta.« Lányi Ernőtől Előadja az énekkar.

— **A lepipált Mathuzsálem.** Egy chikágói orvos, bizonyos Cartisz nevezetü, a kinek valószinüleg teljességgel semmi prakszisa nincs, mivelhogy ráér kuriozumokon törni a fejét, fölfedezte annak a módját, hogy hogyan lehet életkor dolgában lefőzni Mathuzsálemet. Roppant egyszerü az egész. Arról van szó mindössze, hogy az embernek a higiénia és a tudomány szabályai szerint kell berendeznie az életet. Tönkre kell tenni az összes parazitákat és baktériumokat, melyek elvonják tőlünk az életerőt s olyan nyomoruságos állapotba hajtanak bennünket, hogy némelyikünk csekély 150 évet él csupán, A kitünő doktor egy szanatóriummal akarja rendezni az üzletet Nagyszabásu szép kórházzal, a minek a finanszirozásár Carugie amerikai nagyiparost kérte fel, mindössze 50 millió dollár kell — kezdetnek. Azután aztán ha jól szuperál a metódus s hirtelenében bebizonyul, hogy legalább is 700—800 éves embereket produkál az intézet, majdnem idegenkednek többé a dologtól a nemzetek, szerteszéjjel az egész világ — s maguk az országok fogják a szanatóriumokat megcsinálni. Szóval, ez egy olyan üzlet, a minél a próbaidő árra, hogy vajjon hézagpótló-e vagy nem, csekély ezer év.

— **Gizella Verein.** Bécsben székel tudvalevőleg a Gizella leánykiházasitó (biztositó intézet,) de Budapesten is bir igazgatósággal, Ehhez a biztositó intézethez nemrég a kolozsvári Mátyás szobor bizottság gyüjtő-ivet küldött, hogy adakozzon a nagy király emlékszobrára, melyet tudvalevőleg Kolozsváron állitanak fel. Az összes pénzintézetek, biztositó társaságok, mind hozzájárultak kisebb-nagyobb összeggel a szobor alaphoz, a „Gizella Verein“ azonban kimutatta telivér osztrákságát. „A társaság, mely mindennap legalabb ezerszer benyul a magyar polgárok zsebébe és a pénzt mind Bécsbe viszi, ridegen visszautasitotta a szobor-bizottság gyüjtőivét és 33 fillérrel ajánlva küldte azt vissza, nehogy még egyszer megkeressék. Két pecsétet tett a bécsi egylet budapesti „General Repräsentanz“ a levélre, teljesen német körirattal. Felhivjuk magyar polgártársaink figyelmét ez eljárásra. Mérjünk hasonló mértékkel mi is. A bécsi Verein vigéczeit kergessük ki hazánkból, nyugtáit pedig utasitsuk vissza.“ E közleményt a Bpesten meg- [illegible] ki, időszerünek tartjuk a közlését azért, mert ennek a jeles osztrak „Vereinnek“ mintegy 8 hét óta időzik városunkban egy vigécze s egyre masra köti a biztositásokat s viszik a magyar pénzt Bécsbe. Nagyon helyesen tenné a közönség, ha ennél a szük keblü bécsi Vereinnél egyetlen biztositást sem kötne és a küldendő nyugtakat nem váltaná ki

Régi ezüstváltópénz beváltása A pénzügyminiszter az ausztriai értékü 20, 10 és 5 krajczáros ezüstváltópénz kivételes beváltásanak engedélyezése tárgyában a következő rendeletet adta ki: Megengedem, hogy a váltópénztári teendőkkel megbizott kir. állampénztárak és adóhivatalok az 1894 évi junius hó 23-án 46903. sz. alatt és 1895. évi deczember hó 22-én 92672. sz. alatt kiadott és a „Rendeletek Tára“ 1894, évi évfolyamanak 160. szamában, illetve 1895. évi 376. szamában megjelent rendeletekkel forgalmon kivül helyezett ausztriai értékü 20 kros, 10 kros és 5 kros ezüstváltópénzt, amelynek be-

váltási határideje már lejárt, a jelen rendelet közzétételétől számitandó egy éven belül a névérték 50 százalékával beválthassák.

Találtatott.

A multkori nagy utcza sár alkalmával találtatott 5 drb kalucsni (czipő védő) a következő számokkal:

35. 38. 40 41. 43.

Jogosult tulajdonosaik a kalucsnikat átvehetik hirlapunk irodájában.

— **Mezőgazdasági Takarék- és Hitelbank** január 28 án tartotta Szombathelyen évi rendes közgyülését Gothard Sándor elnöklete alatt. Az előterjesztett jelentések és nyeremény feloszlatási tervezet elfogadtattak. Tiszta nyeremény volt 38960 korona 63 fillér. Szelvényenkint a részvényesek 10 kor. osztalékot kapnak, mely a közgyülestől számitott 8 nap multan a pénztárnál felvehető. Jótékonyczélra következő összegek adattak: A Szombathelyen emelendő Horvath Boldizsár-szobor alapjának 100 koronát; Vas megye árvaházának 60 koronát; a jótékony nőegyletnek 40 koronát; a szombathelyi tuzoltó egyletének 40 koronát; a városi szegény-konyha alapnak 20 koronát; az izr. nőegyletnek 20 koronát; a fögymnasiumi önsegélyző egyletnek 20 koronát; a keresk. ifjak önsegélyző egyletének 10 koronát; a fehér kereszt egylet fiókjának lelenczháza részére 40 koronát; a szépitő egyletnek 20 koronát és a kereskedelmi körnek 20 koronát. Összesen 400 korona.

— **Nélülözhetetlen házigyógyszer** a Pserhofer féle vértisztitó labdacsok, melyek számtalan bajnál a leggyorsabban és biztosabban hatnak. A leghiresebb orvosok is ajánlják a nehéz emésztés, gyomorbaj, kólika, ideges fejfájás, sápkór stb. betegségeknél. Saját érdekében cselekszik mindenki, ha állandóan készletben tartja e labdacsokat, melyek számtalan esetben csodás hatásuaknak bizonyultak. 1 tekercs, mely 6 doboz á 15 labdacs 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 1.25 frtért, 2 tekercset 2.30 frtért, 3 tekercset 3.35 frt ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszertára, Bécs I. Singerstrasse 15.

— **London legutolsó statisztikája.** Londonnak, a legfrissebb statisztika szerint, hetedfél millió lakosa van. Lakosságának száma évenként körülbelül 80.000 lélekkel emelkedik. Atlag minden öt perczben történik egy születés. Utczainak hosszusága körülbelül 13.000 kilométer. A lakosság 31 százalékának nincs állandó foglalkozása. A rendőrségnél 220,000 hivatásos gonosztevő neve van feljegyezve. London évenként 400,000 ökröt, 1.500.000 birkát, 8 millió szárnyast, 200 millió kilogramm halat, ötszáz millió osztrigát stb. fogyaszt el.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. okt. 1-től

Győr s. p. Győr—Pöttsing—Graz vonal
Szombathely—Graz felé

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg. 4·32 p.	Gyorsv. este 6.0.) p
„ d. u. 1·54 „	Vegyesv. „ 8 49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv. regg. 4·36 p.	Személyv. d. u. 2 15 p
Gyorsv. d. e. 10.01 „	„ este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

Indul személyvonat este 6·40 p

Kis-Czell – Szombathely.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6 15 p.	Vegyesv. d. u. 5 46 p.

Kis-Czell – Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg 4 50 p	Személyv. d. e. 9 07 p.
„ d. u 2 05 „	Vegyesv. d. u. 12 51 „
Személyv. este 6.10 „	„ este 8 45 „

Kis-Czell – Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv regg. 4 29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u 2·2 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell – Pándorf.

Indul: Kis-Czeből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5 15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv d. u. 2·21 „	Vegyesv. este 8·39 „

111/1900. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszék 1900. évi 368 számu végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond kis-czelli ügyvéd á tal képviselt Rózner József jánosházi lakos javára Krausz Ignácz és neje jánosházi lakosok ellen 2116 kor. 80 fil. s jár. erejéig 1900 évi január hó 17 én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 2413 kor. 30 fillérre becsült bútorok, készletben levő férfi és gyermek öltönyök szövetek stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis-czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 39/2. számu végzése folytán 2116 kor. 80 fil. tőkekövetelés, ennek 1899. évi deczember hó 21. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó dij és eddig összesen 123 kor. 10 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Jánosházán leendő eszközlésére

1900 évi február hó 10-ik napjának d. e. 9 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándekozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis-Czell, 1900. évi február hó 6. napján.

VÉGH KÁLMÁN,
kir. birósági végrehajtó.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty" könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagy-zabá u nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, n. m.

Könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket s b. stb

Minden néven nevezendo nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell
Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Értesités.

Alulirott van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, miszerint az eddig Kis Czellben fennálló

koporsó-raktáramat

özvegy Pálfi Ferenczné vásártér-utczai házába dennemü ércz- és fakoporsót raktáron tartok.

Azonkivül elvállalok a legnagyobb diszpompával ravatalok felállitását, ugyszintén mindennemü

épület- és butormunkák

elkészitését a legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve maradtam

teljes tisztelettel

Szalay Gyula,
asztalos.

1899. Nyom »Vorosmarty«-konyvnyomda és hirlapkiadó vállalat Gyorssajtóján Devecserben